IN LUPTĂ CU DISTANŢA

Pe căldură şi pe ploaie, probele de mare fond au devenit un mare chin

NU ŞTIU dacă aţi aflat numele celui care a alergat pentru prima oară... şase zile. Dar poate că-l cunoaşteţi pe primul deţinător al recordului mondial de o oră.

Pe tărâmul recordurilor mondiale şi a curselor de fond, există nenumărate excentricităţi, despre care poate că nici prin minte nu vă trece. Pentru cele mai multe dintre aceste faimoase — pe vremea lor — curse de lungă durată, s'au instituit comisiuni speciale, s'au ţinut şedinţe, pauze sedinţe; s'au transmis cablograme, toate ziarele şi-au pus la dispoziţie prima pagină, publicul a năvălit pur şi simplu în incinta stadioanelor, s'au acordat premii ce întrec uneori imaginaţia şi dv. habar n'aveţi!

Oameni au bătătorit cu tălpile pantofilor zeci şi sute de kilometri; globetrotteuri s'au întrecut şi şi-au disputat dealungul a zile întregi titluri mondiale, au reuşit performanţe ce au uimit cândva lumea... Astăzi ei sunt daţi uitării...

E gloria stadioanelor, ceă mai fragilă dintre glorii!

*

Nebunia duratei" nu s'a născut aşa... dintr'o dată. Ea exista din cele mai vechi timpuri şi se pare.., n'a încetat încă.

Indienii din tribul LERI locuitori ai Golfului Californian —America de Nord— se pare că au fost primii alergători de distanţă lungă. Din acest trib a provenit cel dintâi recordman modern al curselor de fond. Gordon Benett, care în 1863 obţine titlul de campion, parcurgând într'o oră 18 km. 585 m.

Indigenii din tribul Tara Lumara sunt — după etnograful norvegian — Lumholtz — cei mai buni alergători de durată.

Un curier din acest trib ar fi alergat 960 km. distanţa dintre două localităţi în 5 zile.

Astfel de probe s'au disputat şi în zilele noastre şi nu puţini au fost acei ce au cules laurii — şi bani — unor viteji ce ia făcut — pe vremea lor — celebri.

„Cele şase zile"

ASTFEL, între 1880 şi 1909 alergătorii profesionişti îşi disputau în Anglia şi Statele Unite probe ce ajungeau până la şase zile.

Mulţi erau acei ce se încumetau să străbată în timp distanţe din ce în ce mai mari, cifre enorme.

Dar mai mulţi erau acei ce le urmăreau. Spectatorii asistau la aceste întreceri mai mult în dorinţa de a-i vedea pe concurenţi suferind.

Aceştia au de înfruntat obstacole naturale, intemperii, temperaturi de cuptor şi toate acestea având un efect nu numai asupra fizicului ci şi asupra moralului.

In luptă cu oboseala, nedormit de nopţi întregi, sudoarea prelingându-se râuri pe frunte, picioarele abea înaintând nu mai simte nimic, nu mai vede nimic— doar cei bine pregătiţi psihologic pot trece cu succes astfel de probe. Campionul de fond al Angliei, M. Foster Powell în 1791 — atunci când avea 57 ani a alergat 402 mile, 646 km 818 m în 5 zile, 15 ore şi 45 minute. Câtva timp după cursă, Powel, surmenat, moare.

In 1880 la Londra, englezul Brown a parcurs în şase zile 885 km. 122 m. La Madison Square Garden — în New York — americanul Fitzgerald reuşeşte mai târziu cu patru ani 982 km. 685 m. Tot la New York în 1888 englezul Littlewood acoperă distanţa de 1003 km. 809 m. In sfârşit în 1909, francezii Orphée şi Cibot realizează de-alungul celor şase zile 1178 gm. 17 m.

Proba era însă prea grea, cerea prea mult efort şi răsplata nu era întotdeauna satisfăcătoare. Aceste curse, adevărate nebunii încep să-şi reducă din distanţă şi să-şi piardă din interes.

In Franţa

DUVAL, un profesor al colegului Rollin, voind să probeze elevilor săi utilitatea alergărilor parcurge 159 km. în 24 ore. Apoi, trebuind să predea un curs la Paris, se întoarce ...cu trenul,

Intre 1892 şi 1913 cursele de acest fel se dispută cu regularitate.

In afară de Paris — Belfort, distanţă încercată de nenumăraţi alergători, în 1894 se organizează o întrecere Paris — Le Havre — Paris, întrecere ce revine lui Peguet în 77 ore. Bordeaux — Paris — 611 km. — cursă disputată în 1903 revine tot lui Peguet în 114 ore 12 min. Il urmează Anthoine. Acelaşi Cihot, alergător de şase ore, câştigă proba Paris — Bruxelles — 328 km. — în 48 h. 14'.

Anthoine acoperă cei 170 km. distanţa d'intre Paris şi Troyes în 16 h 35'.

De aci, probele încep din nou să scadă din distanţă. Acum se dispută întreceri în mai multe etape. Lyon — Paris în 3 étape o câştigă Orphée. Circuitul de Est în şapte etape disputat în 1913 şi Circuitul de Vest (Petapse, 800 km.) le câştigă acelaşi Orphée.

Turul Parisului variind între 37 km. şi 42 km. 194 organizat între 1903 şi 1922 revine lui Siret în 1906, 7, 8, 11, 13. 19 şi 20.

Până în 1900 cursele acestea erau rezervate numai profesioniştilor. Primul Marathon amator se dispută în 1900, înaintea Jocurilor Olimpice şi îl câştigă Edmond Fillatre. De atunci, cea mai lungă probă de alergare a rămas Marathonul 42 km. 194 m.

Şi gata...?

DAR "Nebunia duratei" nu s'a oprit aci. Dacă n'au mai existat alergători, mărşăluitorii le-au luat cu succes locul. Probele pedestre aveau avantajul de a se disputa pe distanţe... mai lungi. Marşul permitea aceasta, efortul era mai mic decât la alergare. a

Dela Jack Barclay trecând pe la Bert Couzens până la romînul „Rosé"

CAND, în 1809, căpitanul Jack Barclay a parcurs 1600 km. în mai puţin de o milă pe oră, contimporanii săi gândeau la un record ce nu va fi doborît cu uşurinţă.

Dar iată că la 14 Noembrie 1946 Bert Couzens din East Horn (Londra) parcurge 4800 km. în medie 2 mile 65 pe oră.

Psihologul Hanelock Ellis scrie că potenţialul cel mai avansat al unui om este la 25 ani. Ori Couzens nu face probabil parte dintre aceştia.

Intr'adevăr el avea când a parcurs distanţa de 4800 km. 47 de ani. Un om micuţ, 1 m. 50 bine legat şi cu o musculatură extraordinară. De plămâni şi inimă nu mai vorbim.

„Să mori mergând, e cel mai frumos !"

IATA ce declară «teribilul englez»: «NU SUNT BUCUROS DELOC. CE FOLOS AM EU DE PE URMA ACESTOR CURSE? DOAR GLORIE. DAR NUMAI CU GLORIA NU-MI POT CONTINUA ACTIVITATEA. AM FOST INVITAT IN U. S. A. AMERICANII M'AU INTREBAT DACA VOI PUTEA CONCURA FARA SA BEAU CEAI — EI NU AU AŞA CEVA — LE-AM RASPUNS CA VOI MARŞALUI TOT ATAT DE BINE ŞI CU CAFEA. VOI CONTINUA MARŞUL PANA VOI INCETA DIN VIAŢA ŞI AŞI FI MULŢUMIT SA MOR MERGAND».

Marşul, un sport deloc economic

INTRECERILE lui Couzens nu sunt deloc economice, asta în ceeace priveşte partea materială. Intr'adevăr în timpul tentative i sale de 4800 km., disputată pe stadionul Romfort, Bert a absorbit 450 litri de ceai, a fumat 2500 ţigări, a uzat şapte perechi de pantofi şi a continuat să... parieze la cursele de câini ce se dispută pe acelaş stadion.

Cum n'a lucrat timp de şapte săptămâni, cât au durat antrenamentele şi cursă, instituţia unde lucrează i-a reţinut 80 livre. Pantofii l-au costat 20 livre, mâncarea şi ceaiul au completat preţul acestei «plimbări» la 120 livre.

Şi tenacemul nostru

AM AVUT şi noi un BERT COUZENS., made în România. Pe nume TRANDAFIR RADULESCU — pentru cei intimi şi i spectatori Rosé — fost campion şi recordman mondial de marş.

In 1931, în Argentina susţine prinele sale primul titlu mondial, dispunând de 25 fel, parcurge distanţa de 100 km. circuit închis în jurul oraşului Buenos Aires în 9 ore şi 10' minute aducând asifel ţării sale primul titlu mondial, disp.ând de 25 concurenţi dintre care al doilea a sosit la 2 ore 20 minute după el.

In Africa de Nord câştigă importanta probă «Grand Prix d'Oran» pe o distanţă de 462 km. în 48 ore şi fiind singurul concurent care a terminat cursa.

Titlul mondial pe 100 km disputat de astă dată în 1932 la Alger îi revine pentru a doua oară.

Mai târziu concurează şi în Franţa. Renumita cursă Paris Strasbourg pe lungimea de 537 km. Rădulescu o câştigă parcurgând distanţa în 68 ore, mergând incontinuu trei zile şi două nopţi.

Interesant a fost faptul că ajuns la Strassbourg, Rosé s'a culcat, s'a sculat şi a plecat în întâmpinarea celorlalţi concurenţi pe care i-a strâns pe ultimii kilometrii.

Revenit în ţară, Rădulescu susţine câteva curse demonstrative, toate având o lungime de 100 km., la Carmen-Silva, Bacău, Galaţi şi Brăila.

*

Ceeace am înşirat aici este desigur un număr infim de întreceri de acest fel. Ideea şi lupta nobilă de a reuşi o performanţă şi a fi maşinu într'o competiţie atletică a deviat. Inventivitatea a devenit nebunie iar exerciţiul binefăcător un chin.

S. Brizeanu

Vitaminele şi efortul

IN ULTIMUL TIMP, problema alimentaţiei în efort, a fost completată cu un nou şi interesant capitol, acela al vitaminelor. Se ştie anume, că o alimentaţie completă, pretinde, în afara substanţelor grase, proteice şi hidrocarburante, care prin ardere degajă caloriile necesare vieţii şi efortului, şi o altă categorie de substanţe, care „activează în doze infinitezimale, contribuind la întreţinerea şi desvoltarea celulelor, precum şi la întreţinerea şi asigurarea unei bune funcţiuni a organelor" (prof. dr. Dumitrescu-Manie).

Lipsa din alimentaţie a acestor substanţe duce la aşa numitele avitaminoze. *Pelagra, de exemplu, s'ar datora lipsei din alimentaţie a unei vitamine speciale, PP. Alte avitaminoze mai cunoscute ar fi: beri-beri (prin lipsa vitaminei B1), scorbutul (lipsa vitaminei C), rahitismul (lipsa vitaminei D), etc.*

Conţinutul în vitamine al alimentelor

Vitaminele se găsesc, în mod natural, în alimentele noastre obişnuite. De aceea, o alimentaţie bogată şi variată ne fereşte de orice neplăcere, din acest punct de vedere.

După cum sunt solubile în grăsimi, sau în apă — lucru de mare importanţă în gătitul bucatelor — vitaminele au fost împărţite în liposolubile (A, D, E şi K) şi hidrosolubile (B, C, şi P.)

Necesarul de vitamine creşte în raport cu ratiile alimentare. Vitaminele liposolubile (A, D, E şi K) sunt necesare, în cantităţi între 1 mgr. — 1,2 mgr., afară de vit. D care este necesară doar în cantitate de 2-8 gamma în 24 ore (gamma= o miime de miligram) In ceea ce priveşte vitaminele hidrosolubile ele sunt necesare, în următoarele cantităţi: B=1,5 mgr., C=70 mgr., PP=50 mgr., etc

După cum se vede, necesarul de vitamine se calculează în miligrame şi miimi de miligrame. Totuşi absenţa lor provoacă turburări foarte serioase

Publicăm, un tabel după E. Lehnartz, în care se arată conţinutul în vitamine, al diverselor alimente la 100 gr.:

VITAMINE	A (mgr.)	B_1 (gamma)	C, (mgr.)	D. (gamma)
Carne de vacă	—	—	—	—
Ficat de vacă	7—40	270	—	—
Carne de porc (fr'ptă)	—	580	—	—
Lapte de vacă	0,2—0,8	40	0,07—1,1	0,2—0,4
Brânză	1,6—32	0,40	—	—
Unt	2—20	—	—	0,4—20
Gălbenuş de ou (fiert)	4—20	250	—	20
Albuş de ou (fiert)	—	urme	—	—
Cartofi (fiert)	—	55	5—10	—
Fasole uscată	—	250	—	—
Salată verde	20	160	8	—
Spanac	8,24	125	—	—
Roşii	16	70	15	—
Grâu încoltit	—	1000—3000	—	—
Lămâe	—	—	50—100	—
Portocale	—	—	5—10	—
Mere	—	—	2—15	—
Măceş	—	—	500	—
Untură de Peşte	4.200	—	—	—

RELAŢIILE DINTRE VITAMINE ŞI EFORT

VOM INCERCA acum, să prezentăm relaţiile dintre vitamine şi efort.

Vitamina A se pare că nu are o influenţă directă asupra efortului. Lipsa ei însă, provoacă o serie de turburări vizuale; care pot deranja în activitatea lor, pe muncitori, şi sportivi, (In special, pe trăgători la tir).

Vitamina D (anti-rahitică) are o mare importanţă în absorbţia calciului în organism, iar de concentraţia acestuia în sânge aşa cum au demonstrat experienţele făcute de Perkins pe cai de curse şi pe atleţi; depinde capacitatea de a susţine o activitate musculară mai intensă. Vitamina D se formează chiar în organismul nostru, prin influenţa pe care razele solare (razele ultraviolete între 320—200 milimicromi lungime de undă) o are asupra unei substanţe din tegumente, numită ergosterol. Prin activarea ergosterolului se formează vitamina D. Durata acţiunii razelor solare trebue să fie însă limitată, deoarece prea multe iradiaţiuni succesive; suprimă transformarea ergosterolului în vitamină D şi dă chiar naştere, la produşi toxici.

De aceea, sportivilor de performanţă, le este interzis să-şi expună prea mult corpul la soare.

O altă vitamină indispensabilă efortului este vitamina B 1. Lipsa ei, aşa cum au demonstrat Kinnersley şi Peters; favorizează lactacidemia provocată de muncă, adică acumularea în sânge şi ţesuturi a substanţelor toxice rezultate din travaliul muscular. Vitamina B1 este necesară transformărilor pe care le suferă zaharurile în organismul nostru. Cu cât efortul este mai mare, cu atât sunt necesare mai multe zaharuri, şi cu atât deci, va fi necesară; mai multă vit. B1., S'a stabilit şi un raport minim între cantitatea de vit. B1. în gamma (miimi de miligrame) şi numărul de calorii al zaharurilor. Acest raport, trebue să fie, mai mare decât 0,3. Presupunând că numărul de calorii provenind din zaharuri, ar fi de 3.000, rezultă că:

$$\frac{\text{Vit. B1}}{3000} = \text{peste } 0{,}3.$$

Astfel, ise calculează, cantitatea de vit. B1 necesară efortului. Pentru o muncă moderată, sunt necesare 0;8—1 mgr. în 24 ore, cantitate ce se găseşte în 200—300 gr. de pâine integrală. Pentru o muncă intensă sunt necesare 1—2 mgr. în 24 ore.

Alături de vitamina B1, se dă în efort vitamina C (anti-scorbutică); care după cercetările lui Lawrance Detrick, pe iepuri albino; ar avea proprietatea să înlăture oboseala musculară. Ea măreşte rezistenţa organismului şi se găseşte în alimentele proaspete, animale sau vegetale şi, în special în lapte, fructe legume; sosul pătlăgelelor roşii, varză, cartofi, portocale, lămâi şi în zeama de varză şi murături.

După cum se vede, între vitamine şi efort sunt strânse legături. Şi cum, în capitolul vitaminelor, studiile sunt încă în curs, nu ne-ar mira ca viitorul să ne rezerve nenumărate surprize în legătură cu utilizarea vitaminelor în pregătirea sportivului de performanţă.

Clement Baciu

PRINCIPII DE JOC IN BASKET-BALL

(Continuare)

SISTEMUL DE JOC al unei echipe de basket-ball este un factor determinant în obţinerea victoriei.

Felul în care jucătorii se mişcă şi se plasează pe teren a suferit modificări importante în decursul timpurilor.

Cei care se ocupă cu aprofundarea problemelor basket-ball-ului sunt preocupaţi permanent şi în prezent de perfecţionarea sistemelor de joc existente.

Acestă tendinţă continuă spre mai bine arată pe departe necesitatea unui sistem de joc şi pe de altă parte, că încă nu s'a găsit concepţia ideală după care să joace o echipă.

Toate modificările sistemelor s'au făcut pentru stingerea aceluiaşi scop — să se marcheze cât mai multe puncte în coşul propriu — împiedecându-se în acelaşi timp adversarul să marcheze în coşul său. (La basket-ball spre deosebire de alte sporturi, coş propriu este acela în care marchează jucătorii echipei respective).

In rândurile ce urmează vom da câteva principii de joc valabile în orice sistem.

Aceste principii îşi păstrează valoarea pentrucă se referă la jocul de atac şi de apărare, cele două poziţii fundamentale în care se poate găsi o echipă de basket-ball indiferent de sistemul adoptat.

*

JOCUL DE ATAC. — O echipă se găseşte în atac ori de câte ori un jucător al său are mingea. Posesiunea balonului este aceea care dă caracteristica poziţiei, nu jocul pe care jucătorul respectiv îl are pe teren în acel moment.

Imediat ce mingea se găseşte la un coechipier, toţi ceilalţi jucători

trebue să se plaseze în aşa fel, încât să poată primi mingea, să tragă la coş sau să paseze nestingheriţi.

Pentru a se realiza acest lucru recomandăm jucătorilor să ţină seama de sfaturile următoare, pe care le dăm tot sub o formă lapidară în scopul de a fi mai uşor reţinute.

— Alergă cu un ţel, nu la întâmplare.

In timp ce alergi gândeşte-te la ce vei face.

— Atrage adversarii spre tine şi apoi paseză numai decât coechipierului rămas liber.

— Când eşti pe margine schimbă brusc direcţia spre centru şi invers.

— Desfăşoară-ţi subtilităţile jocului numai sub coş, pt. a nu da posibilitatea adversarului să te studieze.

— Jocul cel mai simplu este cel mai eficace, deci evită fazele şi complicaţiile inutile.

— Nu te uita lung spre locul unde vei fugi. Este o indicaţie pentru adversar şi va veni după tine.

— Mişcă-te incontinuu pe teren. Derutezi adversarul şi îţi ajuţi partenerii.

— Nu interesează cine marchează punctele, ci victoria echipei — deci paseză întotdeauna coechipierului mai bine plasat.

*

JOCUL DE APĂRARE. — O echipă este în apărare oricând câte ori mingea se găseşte la adversar, sau, după toate probabilităţile, va intra în posesia acestuia.

Din acel moment jucătorii trebue să aibă un singur scop — împiedecarea adversarului de a marca.

Trecerea din poziţia de atac în cea de apărare trebue să se facă cât mai repede posibil.

De viteza cu care jucătorii execută această schimbare depinde de cele mai multe ori victoria.

Intârziind dau adversarului posibilitatea de a-i surprinde prin contraatacuri şi întreaga lor străduinţe a fost zadarnică pentrucă vor părăsi şi terenul învinşi.

Pentru a se evita acest lucru să-ţiu pe jucători:

— Supraveghează-ţi mereu adversarul.

— Plasează-te între panou şi adversar.

— Ai grijă şi de mingea şi de adversar în acelaşi timp.

— Fii gata să cari sau să fugi imediat, în orice ce direcţie.

— Stai cu un picior puţin înainte şi cu o mână ridicată în faţa adversarului ce vrea să tragă la coş.

— Mişcă-te uşor pe teren „alunecând" fără să încrucişezi picioarele.

— Loveşte şi retrage-te mereu din faţa adversarului înlocuit cum face un boxeur.

— Nu uita! Posesiunea mingei este cea mai bună apărare. Aruncând-o la întâmplare o va prinde adversarul şi vei deveni din nou apărător. O echipă care numai se apără, nu poate să câştige niciodată.

BASKET-BALL-UL este un sport care pretinde o atentă pregătire fizică şi tehnică pentru a fi jucat în bune condiţiuni.

La acestea nu se poate ajunge decât printr'un antrenament metodic şi susţinut.

Principiile de antrenament formează însă subiectul unui viitor articol.

Miron Georgescu

POLONIA, ITALIA SI PAKISTANUL ŞI-AU ANUNŢAT PARTICIPAREA LA J. O.

LONDRA. — Trei naţiuni: Polonia, Italia şi Pakistan au anunţat participarea lor la jocurile olimpice dela Londra, care se vor ţine în lunile Iulie şi August a. c.

Comitetul olimpic polonez, potrivit unei ştiri sosită din Varşovia, a anunţat că Polonia va fi reprezentată la următoarele sporturi: alergări şi atletică uşoară, box football, şi scrimă. Este posibilă participarea şi la alte sporturi.

Comitetul olimpic italian întrunit la Florenţa a hotărât să trimită o echipă compusă din 20 femei la gimnastică, 39 atleţi, 15 ciclişti şi 18 footballişti.

O telegramă din Karachi declară că Pakistanul a selecţionat 7 bărbaţi şi o femeie pentru probele de alergări şi atletică uşoară, 2 ciclişti, 3 halterofili, 4 boxeuri şi 2 luptători. In afară de aceasta Pakistanul s'a înscris cu o echipă de football şi una de hockey.

Mişcarea sportivă poloneză a luat un avânt considerabil

Mari pregătiri în vederea competiţiilor viitoare. — Şcoli şi institute de cultură fizică. — 300.000 participanţi la concursurile de înot

VARŞOVIA. — Viaţa sportivă a luat o amploare fără precedent în noua Polonie. Astfel, 800 cluburi sportive au participat la diferitele competiţii ale anului 1947 şi acum numărul lor a crescut la 1500.

Sporturile favorite în Polonia sunt football-ul şi boxul. S'au creat deasemenea condiţiunile necesare pentru larga desvoltare a skiului: hotelurile şi taberele de turişti din munţi au fost adaptate pentru skiorii vizitatori şi multe asemenea staţiuni au luat fiinţă sub auspiciile sindicatelor, ale organizaţiunilor muncitoreşti, de tineret şi studenţeşti. Pe lângă vechiul centru al acestui sport Zakopane, skiul se practică în mod intens şi în Carpaţi şi în teritoriile apusene.

Sporturile de alergări devin din ce în ce mai populare în Polonia. Innotătorii polonezi au stabilit peste 50 noui recorduri în competiţia naţională. După întâlnirile cu echipele de basket şi volley din URSS şi Cehoslovacia, sportivii polonezi au început să practice intens şi aceste sporturi obţinând rezultate frumoase.

Guvernul se ocupă de reorganizarea fundamentală a întregului sistem de educaţie fizică al naţiunei. Recent Dieta a aprobat instituirea unei administraţii principale pentru cultura fizică, care a fost însărcinată cu supravegherea vieţii sportive a ţării, având ajutorul sindicatelor, organizaţiunilor de tineret şi al asociaţiilor ţărăneşti de ajutor mutual.

Guvernul a decretat deasemenea instituirea unei academii de educaţie fizică, a unui institut de cercetări a culturii fizice şi la mai multor şcoli sportive.

Pregătiri sunt în curs pentru mai multe competiţii masive cuprinzând şi cursele de crosscountry, cu participarea a peste 150.000 tineri şi tinere, festivalul sportului ţărănesc, programat pentru 22 Iulie — aniversarea renaşterii Poloniei — concursul de înnot la care vor lua parte 300.000 tineri şi tinere, precum şi alte evenimente sportive interesante.

DIFICULTĂŢI IN CHESTIUNEA CAZĂRII CONCURENŢILOR OLIMPICI

— PE MARGINEA INTENSELOR PREGĂTIRI IN VEDEREA J.O.- CINE VA FI URMAŞUL LUI ED STROM? —

Majoritatea ştirilor neoficiale asupra pregătirilor ce se fac în vederea Jocurilor Olimpice ce vor avea loc în vara această la Londra, vin din Suedia, sediul CIO şi al tuturor intrigilor ce se fac în jurul acestor mult trâmbiţate întreceri în care interesul pur sportiv este la distanţă întrecut de alte interese mult mai mari... şi bineînţeles mai remuneratoare.

Aflăm astfel că în Suedia s'au exprimat îndoieli asupra condiţiunilor în care vor fi cazaţi atleţii. După cât se pare suedezii sunt obişnuiţi să doarmă bine şi deaceia nu se arată prea încântaţi de perspectiva de a dormi la Londra ciae peste grămadă. In barăci cu totul neîncă pătoare.

Pe de altă parte, chestiunea alimentară se pare că a fost rezolvată, cu binevoitorul concurs al danezilor. Lista produselor alimentare care se prevede că vor fi consumate la Londra este destul de impresionantă: 24 tone de carne (8 de porc, 8 de vacă, 8 de viţel şi 6 de pasăre!), 3 jum. tone de unt 12 tone de fructe uscate, 12 tone de zahăr, un milion de ouă, 900 de duzini dintr'o şocolată specială, 6 tone de cafea, 1 tonă de ceai şi 8 tone de lapte în pulbere, pe care ministerul alimentării din Anglia s'a obligat să-l schimbe în lapte proaspăt.

După cum se vede, exportul danez marchează avantagii sensibile de pe urma olimpiadei!

Un casier la New-York!

SAM ZUKERMANN, casierul Federaţiei suedeze de natăţie a plecat de curând la New York, ca să cumpere ...costume de bae pentru echipa olimpică a ţării sale! Ce tratează în realitate casierul suedez la New York, ştie numai Dumnezeu... şi câţiva interesaţi care au de gând să câştige ceva dolari de pe urma J. O.

Dar suedezii sunt oameni foarte ordonaţi. Deaceia, în vederea J. O. a fost angajat ca antrenor al echipei de polo pe apă, cunoscutul jucător ungur Nandor Nadas. In plus a fost aranjat un match internaţional la Stockholm cu redutabila echipă a Australiei. In acelaş timp, specialiştii în sărituri artistice s'au deplasat la Como în Italia, unde pot face un antrenament zilnic de trei ore. Au plecat cei mai buni săritori: Ako Atteval, Lennart Brunchage, însoţiţi de către antrenorul Arno Lundberg. Acesta din urmă a declarat că suedezii sunt ferm decişi să-şi ia revanşa pentru înfrângerea suferită la Monte-Carlo.

Cine va urma lui Edström ?

O ALTA chestiune de mare importanţă care pasionează cercurile conducătoare ale comitetului olimpic este problema preşedinţiei CIO. După cum se zvoneşte, se pare că onorabilul Edstrom are intenţia să demisioneze dela preşedinţia CIO imediat după terminarea J. O. dela Londra. Motivele pe care le invocă actualul preşedinte sunt bătrâneţea şi sănătatea.

Circulă diverse păreri în privinţa succesorului eventual al d lui Edstrom. (Dacă acesta nu şi va schimba cumva părerea în ultimul moment!) Un singur lucru pare sigur: că viitorul preşedinte va fi cu siguranţă unul dintre membrii actualului comitet. Cu alte cuvinte vom avea ca preşedinte, un conte, un marchiz, un lord sau un colonel dacă nu cumva ilustrul domn Brundage nu va reuşi să se aleagă...

Cultura fizică în cadrul muncii de reconstrucţie a Jugoslaviei

BELGRAD (Sportpress). — Educaţia Fizică a tineretului are un rol deosebit de important în cadrul muncii de reconstrucţie a ţării. 60.000 de lucrători au luat parte la construirea liniei ferate „a tineretului": Brcko-Banovitchi. Această cale ferată, lungă de 92 km. a fost construită în 1946 în mai puţin de 7 luni. In timpul acestei lucrări, în timpul liber, tineretul s'a ocupat intens de sport.

Au fost organizate 293 concursuri atletice, 1097 matchuri de football şi 620 de basket-ball. 10.000 de tineri au concurat pentru medalia de cultură fizică.

La fel, în timpul reconstruirii căii ferate Samac-Serajevo, la care au muncit timp de 8 luni, 211.371 tineri, s'au făcut 43.797 ore de gimnastică matinală; 5.500 competiţii atletice; 9.100 matchuri de volley-ball şi 5040 de football. 142.260 de tineri au concurat pentru medalia culturii fizice şi au trecut 717.486 probe.

Această excepţională activitate sportivă în timpul muncii pentru reconstrucţia ţării, arată grija pe care o au conducătorii Iugoslaviei noui pentru menţinerea sănătăţii tineretului, pentru călirea lui astfel ca să fie cât mai util patriei.

INDEPENDENŢA ŞI VICTORIA!

(Urmare din pagina 1-a)

prevedea pe lângă angajamente militare, şi angajamente politice, cari confirmau hotărârea de a se respecta drepturile politice ale Statului Român.

Dar, această politică de falsificare a adevărului istoric, a fost politica proprie a regimurilor burghezo-moşiereşti, interesate să ridice slavă monarhiei, pentru ca să aibe un sprijin puternic în acţiunea de jecmănire a poporului.

Această politică de trădare a avut, după cum se ştie repercusiuni de o importanţă capitală pentru poporul nostru.

In primul rând bogăţiile, imensele bogăţii ale ţării noastre, au încăput pe mâna trusturilor străine, vândute de burghezia autohtonă, făcând din ţară o colonie. Politic, ţara noastră a fost pusă la cheremul imperialismului si fostii monarhi împreună cu fostele regimuri au aruncat-o necondiţionat în tabăra puterilor fasciste. Astfel, a fost posibilă, şi aruncarea ţării în războiul criminal îndreptat împotriva URSS.

Dar poporul român conştient de pericolul care-l pândea, a dat peste cap regimul criminal fascist, a rupt lanţurile robiei nemţeşti şi a întors armele împotriva cotropitorilor, alăturându-se aliatului firesc Marea Republică dela răsărit, URSS.

De fapt poporul român sărbătoreşte astăzi o dublă aniversare. In această zi armatele sovietice biruitoare, cot la cot cu ostaşii români au obţinut victoria definitivă împotriva Germaniei hitleriste Poporul român şi-a recăpătat, odată cu celelalte popoare, pentru a doua oară libertatea.

Intre cele două date, s'au scurs 68 ani. Istoria poporului român este astăzi istoria adevărului.

Redescoperind lumina o dată scumpă lui, poporul român şi-a afirmă voinţa de a păstra cuceriri rile plătite cu ani de suferinţă şi impilare, dar ani de luptă împotriva reacţiunei şi a întunericului.

Poporul român şi-a făurit o independenţă pe care astăzi vrea să o întărească prin noui cuceriri, pentru construirea unei ţări puternice şi înbelşugate.

Ultimele din aceste cuceriri înlăturarea monarhiei, proclamarea Republicei, noua Constituţie, sunt tot atâtea dovezi de felul cum poporul român a înţeles să-şi făurească drumul.

Prin munca sa, prin cuceririle sale, poporul român îşi consolidează independenţa şi suveranitatea.